

NA ÚVOD

Psát úvodní slovo do červencového vydání Zálesí pro mě bylo překvapivě těžší než v jiných měsících. A ne snad proto, že bych neměla žádný nápad, ale právě naopak – těch nápadů, co vám, čtenářům našeho měsíčníku, musím sdělit, bylo obrovské množství, až jsem se do toho ve svých myšlenkách zamotala. Může za to v první řadě začátek letních prázdnin a pro mě i opravdový začátek léta, mého nejoblíbenějšího ročního období, kdy více než jindy překypuji energií a chci navštívit tohle, pak zas tamto, chci zajít tam a tam, zažít to a zítra zase ono... Věřím, že i pro řadu z vás znamená léto ty nejkrásnější časy v roce a že se snažíte užít si doslova každý den. Sluníčko svítí, hřeje nás teplo, užíváme si chvíle na zahrádce, chodíme k vodě, do lesa třeba na houby, děti se nemusí učit, dospělí se těší na dovolenou a tak dále a tak dále. Mohla bych vám skrze tento úvodník doporučovat řadu zážitků, akcí nebo míst, která během července nemůžete konkrétně v našem městě a jeho okolí minout, ale... Uvědomila jsem si, že každý z nás sám moc dobře ví, co mu dělá největší radost, na co se celý rok těší a jak chce krásné letní dny i noci strávit. Proto poslouchejte své srdce a vrhněte se do toho, do čeho sami máte chuť. A protože číst můžete na zahrádě, u vody, na dovolené i doma, nezapomeňte na jediné – zařadit do svého prázdninového programu a hlavně do své prázdninové tašky naše / vaše Zálesí, které vás přece jen může inspirovat k prázdninovým aktivitám. ☺

Aneta Slavíková

OBSAH

Orlík má všechno.....	2-5
Co se děje v knihovně.....	6,7
Čtení na prázdniny	8
Exponát měsíce.....	9
Aktuálně z muzea	10
Infocentrum doporučuje	11,12
Přírodní bohatství:	
Rybí encyklopedie – lipan podhorní... 13-15	
Ohlédnutí do historie:	
Strípky z dějin Humpolecka	15,16
Co se psalo v Zálesí před 90 lety.....	17
Kalendárium	18
Z archivu	19
Aktuálně:	
Skautské středisko Orlík.....	20,21
Sbor dobrovolných hasičů	22
Od sousedů: Světlá n. Sázavou.....	23,24
Kulturní a společenské dění:	
8smička – zóna pro umění.....	25
Letní Platforma.....	25
Spolek přátel Krasoňova	25
Kulturní kalendář na červenec.....	26
Koncert: Miroslava Časarová.....	27
Letňák.....	28
Digitální 3D kino	29,30
Sport:	
Stolní tenis.....	31
Z rodinné a společenské kroniky.....	31

ZÁLESÍ – humpolecký zpravodaj na měsíc červenec 2020

ročník 57, vydalo Městské kulturní a informační středisko v Humpolci, Havlíčkovo náměstí 91.

Redaktorka: Mgr. Aneta Slavíková

Redakční rada: Marcela Kubičková, Mgr. Aneta Slavíková, Ludmila Trnková, Dagmar Kluchová, Linda Sýkorová

Sazba: Michal Novák

Kontakt: e-mail: zalesi@infohumpolec.cz,

tel: 734 421 364

Červnové vydání měsíčníku Zálesí vychází 30. června 2020.

Uzávěrka materiálů pro srpnové vydání je 15. července 2020.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí, za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři a za uskutečnění plánovaných programů ručí pořadatelé. Názory v uváděných příspěvcích se nemusí shodovat s názory redakce. Měsíčník vychází nákladem 600 kusů pod registračním číslem Okresního úřadu v Pelhřimově MK ČRE11389.

Tisk: MHA, s.r.o., Školní 511, Humpolec.

Cena výtisku: 20 Kč.

VYNUCENÁ TURISTICKÁ PAUZA NA ORLÍKU PŘINESLA POZDĚJŠÍ OTEVŘENÍ, ALE TAKÉ ČAS NA OPRAVY NEBO NAROZENÍ PĚTI ZDRAVÝCH KÁČAT

O hradu Orlík nad Humpolcem se říká, že měl fakticky všechno, co patří ke královskému hradu. Jen majitelé neměli tolik peněz, a tak je vše zmenšené a zmáčkuté dohromady. Návštěvníci mají většinou představu, že na takovém hradě trvale žilo nejméně sto lidí včetně ozbrojené posádky, ale tak to není. Dnes by se dal přirovnat k větší vile - v dobách největší slávy tam trvale žilo kolem třiceti lidí. Samozřejmě v dobách ohrožení se zaplnil dalšími. V roce 2019 navštívilo zříceninu devatenáct tisíc turistů, což je podle tamního kastelána Pavla Koubka tak akorát. „Naším cílem je udržet návštěvnost kolem tohoto počtu i v dalších letech, protože je to číslo, které je zvládnutelné provozně a nepoškozuje památku. Kromě velkých akcí tak hrad zůstává stále klidným místem, zatím ještě, uprostřed lesa,“ podotkl k tomu kastelán. Faktem ale je, že letos se kvůli koronaviru ta největší a nejpopulárnější akce na Orlíku neuskuteční. „Středověké slavnosti jsou jedinou prázdninovou akcí, kterou nás okolnosti donutily zrušit. Folkový festival Ozvěny prázdnin bude, stejně jako filmový festival Film a dějiny. Kromě nočních prohlídek o Hradozámecké noci připravujeme také Netopýří noc, a to určitě ještě není všechno,“ dodal optimismu Pavel Koubek.

Pozdější otevření hradu prospělo přírodě

Velkým lákadlem pro návštěvu Orlíku je také originální rozhledna, která je součástí věže od roku 2014. Kůrovcová kalamita, jež se nevyhnula ani lesům pod hradem, pak paradoxně nabízí další novinku. „Aktuálně se díky ní otvírají nové pohledy do okolní krajiny nebo z druhé strany na hrad, které nikdo nepamatuje,“ doplnil kastelán. Co se týče letošní turistické sezony, ze známých důvodů začala se zpožděním, na Orlíku konkrétně 23. května. Jak vyprávěl Pavel Koubek, přesto bylo na hradě do té doby poměrně živo. „Nucenou pauzu jsme využili

k opravě nátěru rozhledny na věži. Návštěvníci dnes říkají, že vypadá jako nová. Jinak se kromě běžné údržby nic zásadního nedělo. I když... Díky uzavření hradu přišlo na svět pět malých káčat. Na většině hradních věží hnízdí poštolky nebo kavky. Na věži Orlíku už druhý rok hnízdí divoká kachna až úplně nahoře na zdi. V loňském roce jsem to zjistil pozdě a hnízdo už bylo opuštěné. Letos díky pauze vyseděla pět káčat, která ve zdraví seskočila z věže. Na nádvoří však napadala do sklepa, ze kterého by se sama nedostala. Podařilo se mi je pochytat a odnést z hradu ven, kde si je kachna našla a odvedla někam k vodě,“ usmál se kastelán.

Orlík je řadou lidí považován přímo za dominantu Humpolce. Je také třeba zmínit, že není úplně běžné, aby vlastníkem hradu bylo přímo město. V případě Orlíku tomu tak je. Vlastní jej město Humpolec a správu je pověřena obecně prospěšná společnost Castrum v čele s kastelánem. „Jedním z dalších důvodů, proč se k nám návštěvníci vracejí, je, že se i díky péči města daří každý rok třeba i jen malý kousek hradu opravit, a tak jsou zvědaví a přijdou se na novinky podívat,“ míní Pavel Koubek.

Páni z Dubé, Leskovci, Trčkové z Lípy, páni z Říčan, páni z Roupova a hrabě ze Solmsu

Počátky hradu spadají do poslední třetiny 14. století, přičemž první písemná zpráva, která by se k němu mohla vztahovat, pochází z roku 1399. Přímou se o hradě hovoří ve zprávách z roku 1404 v souvislosti s jeho obležením a dobytím Jindřichem z Rožmberka. Vlastní hrad pánů z Dubé byl situován v jižní části dnešního hradního komplexu. Byla to nevelká stavba obdélníkového půdorysu na jižní a západní straně chráněná strmými svahy hradního návrší. Na severní, nejsnáze přístupné, straně byl příkop a přes něj vedl most k vlastní bráně. Tuto stranu i vstupní bránu chránila mohutná hranolová věž, do které se chodilo po můstku z protilehlého paláce. Palác tvořil jižní a západní stranu hradu a přiléhá k hradbám. Později mezi bránou a palácem vznikla malá kaple. Počátkem roku 1416 Jindřich z Dubé umírá a v roce 1420 odkupuje humpolecké zboží s hradem Jan Leskovec z Leskovce. Panství v majetku rodu zůstává až do roku 1496. Hrad je radikálně přestavován, což lze spojit především s osobou Arnošta

z Leskovce. Vlastní hospodářský život se již v této době odehrává v podhradí u hlavní přístupové cesty.

V roce 1496 koupil panství Jan Trčka z Lípy. Nový rod se zaměřil na další úpravy interiéru i exteriéru a dále vybudoval renesanční reprezentační palác v severní části areálu. Velkou pozornost kladli také na zvýšení obranyschopnosti hradu: při první hradní bráně na severovýchodě vzniklo nové dělostřelecké opevnění, takzvaný bastion. V polovině 16. století se však majitelé dostávají do finančních problémů. V této době je také hradní stavba přejmenována na Orlík. Roku 1560 majetek kupuje Jan Říčan z Říčan a na Kosové Hoře. Noví majitelé se snaží o obnovu sídla, ale nakonec v roce 1588 vdova po Janu Jiřím z Říčan panství spolu s Orlíkem prodává Kryštofu Karlovi z Roupova, který zároveň přikupuje herálecké panství a své sídlo přemísťuje na herálecký zámek. Z Orlíku se tak stává pouze správní sídlo. Kryštof Karel z Roupova je zároveň posledním českým pánem Humpolce a okolí, protože po Bílé hoře byl jemu, stejně jako mnohým dalším stavovským pánům, majetek zkonfiskován.

Novým vlastníkem se v roce 1623 stává Filip starší, hrabě ze Solmsu, ale právě ze 17. století chybí o hradu zpráva. „A mě osobně by zajímalo, co se na Orlíku za husitských válek a třicetileté války dělo. O tom zatím nejsou žádné informace,“ posteskl si kastelán. Orlík se postupně dostává do zapomnění a mění se v rozvaliny. Lidé ho rozebírají na kámen a vybavení je rozprodáváno. Devatenácté století pro areál znamená nenahraditelné škody: v první polovině století se zřítíla část nárožní hradní věže a později pod rukama dělníků

zmizela i první hradní brána s hradbami v okolí. Zásadní zabezpečovací práce prováděl v letech 1939 až 1941 Klub českých turistů, který odkopal z celého hradního komplexu sutiny a zakonzervoval příslušné zdi. Práce ale předčasně zastavil průběh druhé světové války. Až v roce začíná na hradě pracovat malá skupina místních nadšenců, která se později transformuje v občanské sdružení – humpolecké pobočky Klubu Augusta Sedláčka. Velký průlom nastává v roce 1997, kdy byl areál zpřístupněn veřejnosti. V témže roce humpolecká pobočka Klubu Augusta Sedláčka zakládá obecně prospěšnou společnost Castrum, která se stává oficiální organizací zajišťující správu hradu. V té době je Orlík již v majetku města Humpolce.

Hlavní a nikdy nekončící úkol: udržet hrad ve stávajícím, opraveném stavu

Práce a průzkumy na hradu Orlík pokračují i v dnešních dnech. A ještě dlouho pokračovat budou. „Je překvapivé, že i po tolika letech oprav a výzkumů se na Orlíku stále nacházejí nové věci. Například se dlouho řešilo, jak to bylo na hradě se zásobováním

vodou, protože jediným známým zdrojem byla studna v lese pod hradem, a to je hodně nešikovné řešení – i když se vypravuje o tajné chodbě spojující studnu a hrad. V posledních letech se podařilo najít místa, kde se zadržovala dešťová voda. Jedna malá nádrž je u nové kuchyně vedle správního domečku, velká nádrž je pak pod bukem na hlavním nádvoří a aktuálně probíhá archeologický průzkum na malém nádvoří pod věží, kde by mohla být ještě další nádrž. Ale to se teprve uvidí,“ prozradil Pavel Koubek.

Kastelán také nastínil další plány. „Hlavní stavební aktivitou je dokončení stropu ve sklepě hradního paláce, kde by dole v místnosti měla vzniknout nová expozice a na ploše stropu prostor pro účinkující na akcích. Trošku to vážne na nedostatku materiálu na strop, protože modřínového dřeva není dostatek,“ uvedl Koubek. Podle něj je pak největším a snad nikdy nekončícím úkolem do budoucna udržet hrad ve stávajícím, opraveném stavu.

Aneta Slavíková

Pavel Koubek a www.castrum.cz

TÉMA MĚSÍCE

Foto: Muzeum Dr. Aleše Hrdličky, Castrum, o.p.s.

LÉTO NA ORLÍKU

Folkový festival Ozvěny prázdnin
17. a 18. července

Filmový festival Film a dějiny
21. - 23. srpna

Netopýří noc
28. srpna

Hradozámecká noc
29. srpna

Více informací na www.castrum.cz

100 LET OD NAROZENÍ LIBUŠE PAMĚTNICKÉ

Před sto lety se 10. července 1920 narodila v hněvkovské škole dceři řídícího učitele Jana Mokrého, učitelce Pavle Pamětnické, dcera Libuše. Později básnířka, prozaička a publicistka Českomoravské vysočiny, Pelhřimovska, ale především Humpolecka. Protože její otec byl za války naven na Podkarpatskou Rus, zůstala malá holčička ve škole u babičky, kde nakonec strávila celé dětství.

Svůj první článek otiskla ve svých devatenácti letech v roce 1939 v pelhřimovském Týdeníku z Českomoravské vysočiny. Zde také publikovala svůj první román Břízy ve větru.

Po dobu okupace, kterou prožívala již jako studentka pedagogického ústavu a poté učitelka v Praze, publikovala v Pražském ilustrovaném zpravodaji řadu fejetonů a v témže časopise jí vyšel na pokračování román Vysoká mříž. V roce 1942 vydala v edici Zvěrokruh svou první básnickou sbírku Malá princezna a v roce 1944 ve Špronglově nakladatelství v Pelhřimově knížku pohádek Pohádky měsíčních večerů s půvabnými ilustracemi M. Martincové.

Libuše Pamětnická

Po návratu z Prahy na Vysočinu do rodné vesničky se při pedagogické práci věnovala rovněž psaní, zejména poezii. V letech osmdesátých vydala čtyři básnické sbírky: Rytmy kraje (1983), Milování (1986), Planutí a zhasínání (1991) a Kalendář srdce (1992).

Ke sklonku života vzpomínala stále častěji na dětství prožité ve vlnném prostředí hněvkovské školy s velkou dědečkovou knihovnou, na toulky tamními lesy, na vyprávění místních pověstí vesnických žen při dračkách... A protože vzpomínky na dětství patří v životě většiny z nás k těm nejmilejším, motivovaly jí k sepsání knihy pohádek Strašidla ze Zálesí. Pohádky, které v dětství slychala, zpracovala svou vlastní básnickou metodou.

Tímto svým dílem se autorka trvale zapsala do regionálního slovesného umění na Českomoravské vysočině a nejen tam. Vždyť pohádkové bytosti jsou přítomny všude kolem nás a v současné přetechizované společnosti je chvíle zasnění se při toulkách přírodou ještě důležitější než kdysi. Chce to jen zavzpomínat na dětství a procházka krajinou se stane jednou velkou pohádkou, v níž všude kolem nás ožijí kouzelné postavy popsané v této knize.

V roce 2017 vyšlo v pražském nakladatelství Práh druhé, doplněné vydání knihy Strašidla ze Zálesí, které zkompletovala a ilustrovala autorčina dcera RNDr. Ivana Haslingerová, CSc. Splnila tím dávné prosby své matky, která ji o ilustrace za svého života neustále žádala. Jak se ukázalo, pohádky se líbí i moderním technickým dětem. Libuše Pamětnická by z toho určitě měla velkou radost.

LIBUŠE PAMĚTNICKÁ: AŽ JEDNOU ZAZVONÍ

Až jednou zazvoní a rampy zhasnou
za dějstvím posledním, za chvílí krásnou,
kterou mi vyměřil z věčnosti osud,
kterou tak miluji a žiji dosud,
až jednou zazvoní a zvadne kvítí,
až stanu na břehu, kde Léthé se třpytí,
až budu s Chárónem o převoz smlouvat,
až žití střevíčky budu si zouvat,
až si mne zavolá zpět matka Země,
až v nic se promění vše, co je ve mně,
až pro mne naposled zašumí lesy,
až ... Náповědo, mlč! To slovo děsí!

Tak zůstat, zůstat jen, navěky zůstat
a s tebou, kraji můj, trvale srůstat,
být třeba prachem cest, oblázkem v síti,
dešťovou kapkou, co v slunci se třpytí,
být kouskem křemene v sedlické hrázi,
studánkou Jelení v zeleném mlázi,
být mechem, kapradím, být dýmem nati,
být bludným kamenem na Soví hati,

být něžnou lasturkou v Želivce naší,
být mlhou, která se nad Jambor snáší,
prostě čímkoliv, zrneckem jsoucna,
jež přetrvá svůj čas dál do budoucna...

Ale ne... Je to jen chvilkové přání.
Čím by svět pro mne byl bez milování,
když by tu nebyli ti, s nimiž žiji,
ti, kterým jako mně čas jejich mívá.
Měsíci, příteli, načněme číši
a pijme na lásku, víno stesk ztiší,
trochu si pohrajme s něhou a touhou,
doufejme, že spolu budeme dlouho
a když ne, viš, co dál: V hodinku temnou
Měsíční sonátou rozluč se se mnou
nu a těm, kterým jsem část srdce dala,
sviř světlem, které jsem tak milovala...

(ze sbírky básní *Kalendář srdce*)

Křest nového vydání knihy L. Pamětnické v roce 2017. Na snímku zleva vedoucí humpolecké knihovny Ludmila Trnková, dcera L. Pamětnické Ivana Haslingerová a tehdejší starosta Humpolce Jiří Kučera.

LIBUŠE PAMĚTNICKÁ – STRAŠIDLA ZE ZÁLESÍ

Snad každý obyvatel Humpolce i blízkého okolí zná sbírku pověstí s názvem *Strašidla ze Zálesí*. Autorkou této nestárnoucí knihy je pedagožka, básnířka a prozaička Libuše Pamětnická, která by se letos v červenci dožila 100 let. Zemřela v roce 1992, kdy také její sbírka vyšla. V roce 2017 vyšlo v nakladatelství Práh druhé, doplněné vydání těchto regionálních pověstí. Editorkou a ilustrátorkou knížky je dcera autorky Ivana Haslingerová. V druhém vydání najdete čtyřicet šest příběhů z Českomoravské vrchoviny. Obsahuje barevné ilustrace a součástí knihy jsou i omalovánky. Ve sbírce jsou pověsti z blízkých Hněvkovic, kde se Libuše Pamětnická narodila. Nebo také z Jiřic, Želiva, Kežlic a dalších míst. Nechybí ani nejznámější a nejoblíbenější humpolecké pověsti. Kdo by neznal příběh

o dvou velkých kamenech pod Orlíkem, které nesou název svých pohádkových návštěvníků Čertovka a Andělka?

Přečtete si také o kouzelném dědečkovi, o zamilovaném vodníkovi z Cihelny nebo o humpoleckém hrobaři: „Jednou šel humpolecký hrobař kopat čerstvý hrob, a protože je hrobařům tato práce tak všední, jako jinému šití svatebních šatů, odskakoval si občas do hospody ... „Raději jdi, ať to doděláš, než se setmí“, nabádali ho spolustolovníci. „S duchy nejsou žádné špasy.“

„Bez obav, do hodiny duchů budu dávno hotov,“ smál se hrobař, jinak veliký dobrák a člověk, který svou práci konal s úctou, protože věděl, že i jemu jednou musejí dobře ustlat v matičce Zemi, do které se každý vrátí. „Jen nech povídání a jdi, jeden nikdy neví,“ řekl mu nakonec nesmlouvavě hostinský.

Milý hrobař tedy poslechl a chopil se na opuštěné zahrádě mrtvých svého díla. Znal tu všechno z paměti, mohl si vybavit mnohé, kterým posloužil, a kdyby měl víc času, možná by i na něco z jejich a svého života zavzpomínal. Ale soumrak valem houstl a on ne a ne být hotov...

Kopal a kopal, nedíval se pro jistotu kolem sebe. Najednou ale ucítil, jako by nad ním zašustila tráva. Bylo to lehounké a neskutečné. Tráva tak šustit nemohla, ale vnímal to při tom docela jasně. Takhle šustí jen rubáš, vyděsil se hrobař a vzhlédl z jámy nahoru. V tu ránu mu lopata vypadla z ruky a to co viděl, na to do smrti nezapomněl... „Pokud vás zajímá, jak strašidelný příběh dopadl, stačí si knihu vypůjčit v humpolecké knihovně.

Bc. Zdeňka Komrsová,
Městská knihovna Humpolec

Literatura:

PAMĚTNICKÁ, Libuše. *Strašidla ze Zálesí*. Praha: Práh, 2017. 218 stran. ISBN 978-80-7252-691-8.

Letní měsíce patří v současné době neodmyslitelně cyklistům, a aniž to možná tuší, jejich dopravní prostředek má za sebou bohatou, více než dvoustoletou, historii. Za vynálezce prvního předchůdce moderního bicyklu se považuje německý šlechtic Karl Drais, jenž na počátku 19. století vytvořil takzvanou drezínu – stroj se dvěma dřevěnými loukoťovými koly (přední bylo říditelné), která byla spojena dřevěným rámem, na němž jezdec seděl a nohama se odrážel od země (stroj neměl pedály). V 60. letech 19. století se ve Francii začaly sériově vyrábět takzvané velocipédy, které již měly na předním kole umístěny pedály s pevným převodem. Anglické továrny začaly zanedlouho produkovat celokovové velocipédy s drátěnými koly s gumovými plášti. Počátkem 70. let se objevilo takzvané vysoké kolo. Jeho předností bylo zvýšení efektivity šlapání zvětšením předního kola, k nevýhodám patřila například nestabilita při jízdě nebo možnost zranění při případném pádu. Proto se vyráběly i bezpečnější tří- a čtyřkolky (tri- a kvadrocykly) pro dvě osoby.

V 70. a 80. letech 19. století byly vytvářeny další inovace vedoucí k modernímu bicyklu. Angličtí vynálezci si nechali patentovat planetovou převodovku i systém, při kterém se síla z pedálů řetězem přenáší na zadní kolo. Roku 1885 zapracoval Angličan J. Starley všechny tyto vynálezy do svého stroje, sjednotil velikosti předního i zadního kola a vytvořil rám diamantového tvaru. Tím vzniklo takzvané bezpečnostní kolo moderního typu. Koncem 90. let 19. století byla vyvinuta lanková a protišlapná brzda a začaly se objevovat i různé doplňky (například světla, blatníky a tak dále). Během 20. století byly bicykly modifikovány pro různá použití, na přelomu 70. a 80. let se objevila první horská kola. V poslední době se rozmohlo cestování na elektrokolech, i když například v USA byl bicykl na elektrický pohon patentován již v roce 1897.

Od 90. let 19. století, kdy se jízdni kola masově rozšířila mezi veřejnost, se začaly organizovat různé cyklistické závody. K nejstarším disciplínám patří dráhová a silniční cyklistika, až mnohem déle – s výrobou nových typů kol – byly pořádány závody horských kol nebo BMX. Ke specializovaným sportovním odvětvím patří mimo jiné kolová či cyklistická krasojízda.

Nejslavnější cyklistickou akcí je Tour de France, jejíž první ročník se jel v roce 1903. Tento etapový závod se pravidelně koná právě v měsíci červenci. Jeho mladšího brášku – jednodenní závod S kolem kolem Humpolce – může absolvovat každý z vás vždy v půli června.

Mgr. Vojtěch Novák,
Muzeum Dr. Aleše Hrdličky v Humpolci

Muzeum pod lupou

JAKÉ POKLADY SKRÝVÁ NAŠE ZEMĚ? KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA MINERALOGICKÉ SBÍRKY.

Po vynucené přestávce pokračujeme s cyklem komentovaných prohlídek jednotlivých muzejních expozic. Přijďte si poslechnout zajímavé povídání amatérského geologa a sběratele minerálů Martina Sýkory. Povídání o drahých kamenech se bude týkat současné sbírky v muzeu, ale

především jeho nálezů z posledních let. Představí vám čerstvé exponáty z oblasti Humpolecka, ale i z dalších lokalit České republiky. Můžete se také těšit na ukázky unikátního nálezů z letošního ledna.

22. 7. v 15:30 hodin, Muzeum Dr. A. Hrdličky, Horní náměstí

KRAJEM ZAPOMENUTÝCH STUDÁNEK

Studánky jsou nejen čím dál důležitějším zdrojem vody, ale jsou to také zajímavá místa v krajině, o kterých se vypravuje spousta příběhů a pověstí. Na vycházce do Rousínovského lesa u Mladých Bříšť jich navštívíme s průvodcem Pavlem

Koubkem ze sdružení Zelené srdce několik a budeme si povídat také o tom, jak může každý z nás zapomenutou studánku znovu obnovit.

Sjdeme se 25. 7. ve 13:00 hodin u kos-tela v Mladých Bříštích

ZACHRAŇ TROSEČNÍKY

Ajajaj. Prázdninová plavba parníku Titán bohužel ztroskotala – a s ní i všichni naši kamarádi z Děčka. Celá posádka uvízla na tajuplném ostrově. Legenda praví, že pryč se dostanou jen ti, jejichž odvážná srdce zažehnou dávno vyhaslou sopku...

Jenže většina postavíček z Děčka nejsou zrovna neohrožení dobrodruzi. Budou potřebovat pomoc – tvoji pomoc. Přijmi výzvu a pomoz Děčku vrátit se domů.

Od začátku prázdnin se více dozvíš i v Infocentru v Humpolci.

Více informací na www.zachrantrosecniky.cz

LÉTO S DĚČKEM

Naši kamarádi z Děčka se rozhodli vyjet na prázdninovou plavbu na parníku Titán. Pokud tě zajímá jejich dobrodružství, můžeš od 15.6. sledovat jejich příběhy na stránkách Děčka. Protože už 1.7. jim budeš moci pomáhat s... ale to nemůžeme prozradit :-). Od začátku prázdnin se více dozvíš i v Infocentru v Humpolci.

Více informací již brzy na www.letosdeckem.cz

#SVĚTOVÉČESKO

Na základě spolupráce volnočasového portálu Kudy z nudy a společnosti T-Mobile vznikla kampaň agentury CzechTourism nazvaná #světovéČesko. Jejím cílem je podpořit zájem o cestování napříč regiony České republiky, představit méně navštěvovaná místa a prodloužit sezónu. Do projektu se zapojuje také Infocentrum v Humpolci, konkrétně s recesistickým muzeem známým jako Hliníkárnum.

Součástí tohoto konceptu je i spolupráce cestovatelského portálu Kudyznudy.cz a společnosti T-Mobile s podtitulem České léto. Zúčastněné subjekty získají nejen marketingovou podporu a zviditelnění v rámci kampaně, ale jejich atraktivitu zvýší i exkluzivní datová nabídka od společnosti T-Mobile platná v daném místě. Pro návštěvníky bude připraven textový kód pro odeslání SMS nebo QR kód, který si zákazník naskenuje do svého telefonu.

Kampaň startuje už 1.7. a potrvá až do konce srpna.

Více informací uvedeme také na webu www.infohumpolec.cz.

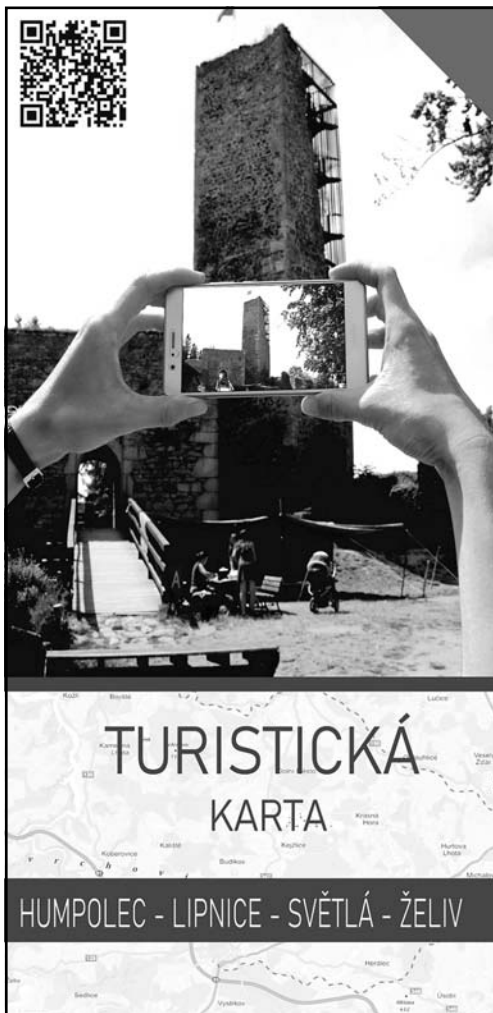
PRO NÁVŠTĚVNÍKY HUMPOLCE, SVĚTLÉ NAD SÁZAVOU, LIPNICE NAD SÁZAVOU A ŽELIVA JE TU TURISTICKÁ KARTA

K oborům, které dostaly v souvislosti s protikoronavirovými opatřeními velkou ránu, bezesporu patří cestovní ruch, ale i další živnosti s ním úzce spojené. Také z toho důvodu vznikla ve spolupráci města, Městského kulturního a informačního střediska (MĚKIS) a místních podnikatelů takzvaná Turistická karta, která podporuje návštěvu zajímavých míst nejen v Humpolci, ale také v jeho blízkém okolí. „Městské infocentrum všechno ladilo tak, aby byl projekt pro turisty hravý, zvědavý a aby návštěvníky potěšil i po stránce gurmánské. Startujeme se začátkem letních prázdnin a veškeré informace k němu jsou dostupné na webu www.infohumpolec.cz. Zároveň je třeba vyzdvihnout, že Humpolec ke spolupráci oslovil další tři města, se kterými si navzájem v lákání na jednotlivé turistické cíle vypomůže,“ dodala k tomu ředitelka MĚKISu Marcela Kubíčková.

Smyslem Turistické karty není razantně zvýšit cestovní ruch ve městě a jeho okolí, ale lépe využít turistických návštěv kraje k tomu, aby se turisté zastavili právě u místních podnikatelů, dali jim vydělat a zároveň aby oni sami odjízďeli spokojení se službami i s netradičními vzpomínkami. Konkrétně v Humpolci zve karta k výhodnější návštěvě zříceniny hradu Orlík a Muzea Dr. Aleše Hrdličky (nejen) s unikátní antropologickou expozicí. Dobroty v akční nabídce pak naservíruje humpolecká Kavárna U Janičky nebo Hotel Kotyza. Projekt v této podobě platí od 1. července 2020 do konce roku.

Turistická karta je součástí městské iniciativy #podporujememístnípodnikání, k níž je více informací na webu Humpolce www.mesto-humpolec.cz. Součástí iniciativy je také připomínka portálu Živé obce, kde zájemci najdou přehledný seznam místních podnikatelů a firem. Humpolec je součástí tohoto projektu již řadu let.

Aneta Slavíková

RYBÍ ENCYKLOPEDIE – LIPAN PODHORNÍ

latinsky: Thymallus thymallus

slovensky: Lipeň obyčajný

anglicky: Grayling

německy: Äsche

řád: Bezostní

čeleď: Lososovití

doba rozmnožování: duben – květen

běžná velikost: 25 až 40 cm

maximum: přes 55 cm

doba hájení: 1. prosinec – 15. červen

Lipan podhorní je velice osobitou a krásnou lososovitou rybou, která je u nás původní a je po ní pojmenováno podhorské pásmo našich toků. Jedná se o čisté řeky s mírnějším prouděním nacházející se pod pásmem pstruhovým. Jejich dno bývá tvrdé – štěrkovité nebo kamenité a na rozdíl od pstruhového pásma je voda teplejší, takže dovoluje přežití většího počtu rybích druhů. Lipan je jedním z nich. Na Humpolecku se s ním rybáři mohou setkat na toku řeky Želivky a Trnavy.

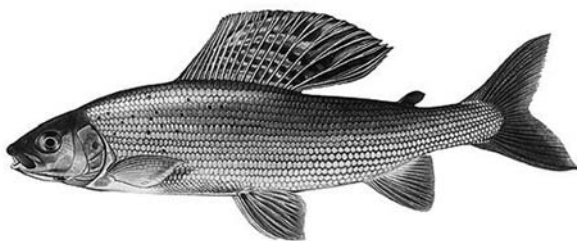
Splést si lipana s jiným druhem ryby je prakticky nemožné. Jeho pestré zbarvení ploutve, mezi nimiž dominuje zejména praporovitá duhově zbarvená hřbetní ploutev, dovolují poznat tuto rybu na první pohled. Vzhledově se ale lipan poněkud odlišuje od „klasických“ lososovitých ryb, jako jsou například pstruh a losos. Liší se od nich tvarem

úst, která připomínají spíše síhy, většími a jinak uspořádanými šupinami budícími na bocích dojem jemného proužkování, tvarem ploutví a v neposlední řadě i velmi skromným výskytem teček nebo skvrn. Hovořilo se proto dokonce i o zavedení samostatné čeledi „lipanovití“, ale nakonec zůstali lipani zařazení mezi lososovité ryby. A tak je spojuje s touto čeledí hlavně tuková ploutvička v horní části ocasního násadce.

Od stříbrné až k fialové

Zbarvení lipana bývá dost proměnlivé. Obvykle závisí na barevném tónu vody a říčního dna v řece, kde žije. V tocích protékajících vápencovými oblastmi bývají lipani světlí, v zastíněných vodách nebo říčkách obarvených rašelinnými výluhy má zbarvení ryb tmavší tón. Základní zbarvení těla tak kolísá od stříbřitých tónů přes narůžovělé až po temně hnědofialové. Nejvýrazněji jsou barvy vyvinuty na hřbetní ploutvi a ploutvích břišních.

Lipan na rozdíl od pstruha nevyhledává úkryty, ale postává volně v proudnici. Větší exempláře obývají hlubší tažné úseky. Během sezóny se lipan pohybuje mezi mělčími úseky, kde tráví léto a hlubšími, kde přezimuje. Není tak plachý jako pstruh a lze se k němu poměrně snadno přiblížit, aniž by

byl vyplašen. Na rozdíl od pstruhů lipani celkem s oblibou žijí v hejnech. Pouze největší exempláře žijí samotářsky a údajně projevují i sklony k ochraně svého teritoria. Výzkumy mající za úkol zjistit míru vzájemné konkurence se pstruhem obecným potvrdily, že potravní spektrum a výběr stanovišť se u obou druhů překrývají jen částečně a na většinu vod k výrazné konkurenci obou druhů nedochází.

Potravu lipan získává především na dně. Tvoří ji hlavně larvy chrostíků, jepic a pakomárů. Kromě nich konzumuje i další vodní bezobratlé – někde to může být korýš beruška vodní, jinde třeba mlž kamomil říční, blešivci, larvy pošvatek a podobně. Je samozřejmě schopen přijímat i hrubší složku potravy, jako jsou žížaly nebo drobné rybky. Někdy se živí i jikrami ryb. Samostatnou kapitolu potravního spektra lipana tvoří náletový hmyz a stadia vodního hmyzu stoupající před líhnutím k hladině. Potravu přijímá i v zimě a za jistých okolností je možno ho úspěšně lovit muškařením i v zimních měsících.

Třetina lipanů umírá na stres

Pohlavně lipan dospívá ve věku 2 až 4 let, samci obvykle o rok dříve. Tření probíhá v dubnu až květnu v mělkých proudech s čistým písčitým nebo štěrkovým dnem. Ryby na trdliště najíždějí v hejnech. Samci na trdlišti obsazují a tvrdě hájí jakési třetí okrsky, kam nepustí žádnou rybu. Samice čekají pod trdlištěm na dobu, kdy jim zcela dozrají vaječníky, a pak vplouvají mezi samce. Následuje fáze dvoření, kdy se pár postupně seznamuje a pomocí společných pohybů a vzájemných dotyků postupně stimuluje k vlastnímu tření. Během něj jsou ryby v tělesném kontaktu, často se dotýkají zadní částí těla a oplozené jikry společně zahrabávají. Ač tento proces vypadá idylicky,

ky, tření je pro lipany velmi stresující záležitost, během níž navíc dochází k četným úrazům a zaplísnění. V několika následujících týdnech tak na následky zranění, stresu a vysílení uhynie značné procento lipanů.

Lov lipana je nádherný zážitek

Pro velmi chutné maso je lipan oblíbenou sportovní rybou, jejíž lov nabízí mimořádně silné emoce a estetické zážitky. Když se pak do hry zapojí i pověstná lipaní nedůvěřivost a hra slunečních paprsků na duhových ploutvích, a to vše je obklopeno kulisou babího léta, není divu, že mnozí rybáři lipana prohlásili za krále našich ryb. V současnosti ale mají vyznavači lovu lipanů jen málo důvodů k radosti. Stav jejich oblíbenců klesají a z některých vyhlášených revírů se, pokud jde o tento druh, staly vody druhé kategorie. Příčinou je do jisté míry nadměrný lov, ale hlavně rozšíření výskytu zimujících hejn kormorána a nevyrovnané průtoky včetně katastrofálních povodní.

Za jedině přípustný sportovní lov lipana považují milovníci této ryby lov na umělou mušku, a navíc pokud možno na suchou, aby estetický zážitek ze záběru a zdolání tohoto krasavce byl maximální. Lipan ale bere velice dobře i na mokré mušky a nymfy, poměrně snadno by se nechal lovit na plavanou, k čemuž dochází na mimopstruhových revírech.

Lipán v kuchyni

Lipaní maso je považováno za velmi jemné a chutné. Má zvláštní kořeněnou příchuť, kterou dobře znali i naši předkové, kteří je servírovali při hostinách těm „nejvyšším osobám“. Lipana upravujeme stejně jako pstruha, lze ho tedy vařit, dusit i smažit, ovšem nejlepší je lipan pečený nebo grilovaný. Nabízíme vám jeden ze staročeských receptů na pečeného lipana.

Linda a Martin Sýkorovi

PŘÍRODNÍ BOHATSTVÍ NA HUMPOLECKU

LIPAN PLNĚNÝ TVAROHEM

Ingredience na 4 porce:

4-8 ks lipanů (asi 800 g)

3 ks cibule

100 g tvarohu

60 g másla

50 ml sladké smetany

citronová šťáva, strouhanka,
petrželka, pažitka, pepř, sůl

Postup:

1. Oloupanou a nasekanou cibuli, pažitku a petrželku smícháme s tvarohem a smetanou, směs okořeníme a důkladně promícháme.

2. Lipany naplníme připravenou nádivkou a vložíme je do máslem vymazaného pekáčku, zbylou nádivkou ještě ryby obložíme.

3. Pokrm pokapeme citronovou šťávou a posypeme strouhankou.

4. Pečeme v troubě vyhřáté na 190-200 °C asi 30 minut.

Lipani naplnění ochuceným tvarohem, upečení v troubě dozlatova jsou výjimečným chuťovým zážitkem.

Dobrou chuť.

STŘÍPKY Z DĚJIN HUMPOLECKA

SPOR O PRODEJ VYKUŘOVADEL (SPORY ŽIDOVSKÉ IV.)

Po nějaké době se opět vracíme k takzvané „Knize radních protokolů při městě Humpolci“ založené 26. října 1784, ze které jsme použili již několik neobyčejných příběhů. Naposledy se jednalo o spor o nedovolené šenkování kořalky (Zálesí, leden až březen 2019: „Spor o kořalku“). Nyní si popíšeme další zajímavý spor a volně navážeme na takzvané „Spory židovské“. Jedná se o spor, který vypukl v rámci židovské komunity mezi jejími dvěma členy – lékařem (felčarem, lazebníkem, chirurgusem) Hebronem Krausem a obchodníkem Šimonem Hornerem.

Začtème se tedy do zápisu z konce 18. století, který je samozřejmě jazykově a gramaticky upraven:

„Protokol při Magistrátu města Humpolce dne 26. října 1796 založen strany stížnosti zdejšího chirurga Hebrona Krause proti zdejšímu handlovnímu Židovi Šimonovi Hornerovi.

V přítomnosti:

Pana Františka Vály Burgermeistra

Josefa Komínka radního

Antonína Maláta radního

Josefa Prokopa Syndikusa

Hebrona Krause chirurga žalujícího a obžalovaného Šimona Hornera.

Vede spolu stížnost chirurgus Hebron Kraus, že proti nejvyšší záповědi z 25. srpna tohoto roku a pod Nro 25546, která se nejen jemu, nýbrž také všem zdejším

handlovním Židům v radním domě dne 30. září 1796 zřetelně přečetla, nepřestává Šimon Horner zapovězený materiále do hapatik a lazebníkům k prodeji patřící veřejně prodávati. Jakož se dnešního dne stalo, že dle svědectví Tomáše Pacovskýho, který svého syna Jana poslal a od něj koupil kafuru za 1 krejcar, dále Wenzel Dubský koupil aloe za 1 krejcar. Víc koupil Jakub Přenosyl ze vsi Orlova panství Jeníkovského dne 22. října, jak jeho podpis dosvědčuje

Tude(?) za 1 kr.

Asant 1 kr.

Kafr 1 kr.

Poněvadž tedy to opovrhlivé prodávání proti nejvyšší záповědi čelí a patentní pokutu pod 20 říšských tolarů podrobuje; pročez žádá opáčený chirurgus, by k složení ty pokuty 20 říšských tolarů přinucen byl. Pakli ale ne, by Šimona Hornera krám handlovní právně zavřen a zapečetěn byl.

(Podpis:) Hebron Kraus chirurg

Na to replicíruje obžalovaný Šimon Horner, že on to všechno nezapírá, nýbrž že skutečně prodává

Asant

Tud(?)

Kafr

Myrhu, a že on to při Slavným Gubernium všechno vyjedná.

(Podpis 2x – hebrejsky i latinkou) Simon Horner

Uznání magistrátuální.

Poněvadž se k tý zapovězený prodeji přiznává Šimon Horner; pročez dle patentní pokuty povinen jest ve 24ti hodinách dvacet říšských tolarů složit; pakli ale by se protiviti měl, má se jeho handlovní krám zavřítí, a právně zapečetit.

Dáno v radním domě dne 26. října 1796.

(Podpisy:)

Franz Vála, Burgermeister

Josef Komínek radní

Antonín Malát radní

Josef Prokop Syndikus“

Pro vysvětlenou: slovo „handlovní“ znamená „obchodní/obchodující“ a „replicíruje“ je „odpovídá“. Zboží, které Horner prodával do lékáren a lazebníkům, spolu pojí jejich používání jako vykuřovadel. Dle názvu lze jednoznačně identifikovat, krom jednoho z nich, všechny látky: aloe, asant (zvaný čertovo lejno), kafr i myrhu. Neztotožněnou látkou zůstává „tud“ či „tud(?)“. Zde se bohužel nepodařilo ztotožnit tento název s konkrétním zbožím. Hledáno bylo i v historických slovnících lékárnických látek a přípravků. Snad bude i tento název časem odhalen. Pro náš článek to však celkově není podstatné.

Příště si začneme popisovat aktéry sporu.

Vladimír Staněk

Vlastnoruční podpisy aktérů sporu z „Knihy radních protokolů“: „Hebron Kraus chirurg“ a „Šimon Horner“.

Autor příspěvku Antonín Tomíček se narodil v roce 1866 ve Slavníči. Obecnou školu vychodil v Herálci, gymnázium navštěvoval nejprve v Německém (Havlíčkově) Brodě, septimu a oktávu absolvoval ve Vysokém Mýtě, kde také v roce 1887 maturoval. Protože pocházel z podružské chalupy (podruh – čeledín) a osmi děti, musel si již jako sextán zajistit živobytí zkouškami poštovního výpravčího a naděje na univerzitu se musel vzdát. U pošty pak zůstal nadobro a celý zbytek života strávil v Litomyšli, kde v roce 1935 zemřel.

Jeho první literární práce však patřily Humpolecku, stejně tak jako jeho první odborná práce a Humpolecku zůstal věrný i ve své další literární a badatelské činnosti. Jeho dílo je obsáhlé a představuje se v něm jako znamenitý vlastivědný odborník velkých vědomostí, o něž se dokáže nesobecky a nezištně dělit.

Připravil: Jaroslav Machotka

Ant. Tomíček:

ZE ŠKOLY DO ŽIVOTA

(dokončení)

Za mých školních let mnoho spolužáků chodilo na učení dále, do Jihlavy, do Vídně. O pouti rádi přicházeli se okázat domů. A panečku, bývali vyšacení! Mnohý si pořídil také niklové hodinky s řetízem. V kapse řinčel měď, šel si jako pán sednouti do hospody. Jak jsem jim záviděl! A což ta děvčata z vídeňských služeb. To bylo parády a chlubení. Ale nakonec bývaly smutné. Život českých řemeslníků vídeňských býval veselý jen v neděli a ve svátcích. Tu se obyčejně všechno utratilo a nastával týden práce a bída. Z toho obyčejně přišly souchoťiny a život se končil v šachtě, kam hromadně pochovávali chudinu. Jen málo kdo se uchytil a poněmčil. Chybělo našim lidem školní vzdělání. Bez něho bylo přetěžko udržeti se v cizině a zjednat si lidské živobytí a udržeti svoji národnost. Chudý člověk sletí v cizině jako rorejs na zem. Musí vyskakovati s kamínku na kámen, než došplhá se k určité výši, kdy může konečně rozepnouti křídla a letěti vzhůru. A to se ledakomu nepodaří, i když není zatížen nevědomostí.

Děti z gruntů chodívaly šest let do školy, někde pořádněji, někde méně pořádně. Ale „druhý díl“ mnoho učenosti nedával. Na obecních „lejštrách“ je do roku 1848 více křížků než podpisů. Teprve potom podpisů přibývá a křížků ubývá. Také z gruntů chodili mladší synkové na řemeslo. Ale zůstávali ve všech a hleděli se přiženiti na grunt nebo do větší chalupy. Kolem r. 1850 je mnohý rolník také řemeslníkem. Ale na výdělek nepracuje, jen tak pro sebe a rodinu. Za starších dob bývala většina gruntovníků tkalcí, protože za válek plátno platilo a byl z něho skoro jediný příjem na všechna

vydání. Z hospodářství se nedalo mnoho stržiti. Někjaký ten příchovek na dobytku padl na kontribuce a platy vrchnostem.

Ze školy do života přinášival si bývalý žák do roku 1872 jen málo, jen tak to staré trivium, to jest znalost čtení, psaní a počtů. Po tom roce se sice něco zlepšilo, ale na příklad z přírodopisu nevěděl nic. A z toho ostatního také ne mnoho. Nový předmět, kreslení „od puntíku k puntíku“, byl malým ziskem. Když jsem to „greslení“ prvně přinesl domů, povídala matka: „To k ničemu není. Na rovnou čáru vezmeš si vždycky „línýár.““ Také zeměpis a hlavně dějepis byl odbyt všelijak. Ale české panovníky od Libuše musil v naší škole znáti každý dobře. A také, že dobrý křen se rodí u Malína a zelí u Hlízova. V nové době jsou jiné školy. Učí nejen vědám a umění, ale učí také přímo a rovně choditi a jednati. Žáci odcházejí do života lépe připraveni. Ovšem, škole a svým učitelům budou vděční až po letech, až v životě ocení to, co jim škola dobrého dala do života. Životu škola ovšem nenaučí. Tomu se musí každý naučiti sám vlastní zkušeností. Ale škola ukazuje cestu a na tu dává „výpravu“, aby žák mohl dále jíti sám a něco o sobě a svém prostředí věděl a něco pro život uměl a dovedl si poraditi v nesnázích života. Nemusel potom teprve stálým narážením na všechny strany získávati zkušenosti a dovedl lépe se všímati všeho a lépe pozorovati a tak si život ulehčiti.

Na školu dávno dávali latinský nápis: non scholae, sed vitae discimus. Neučíme se pro školu, ale pro život. Ale pravda to nebylo, alespoň z velké části. Teprve nová škola lépe učí pro život a hledá stále kratší a schůdnější cesty ze školy do života.

Níže uvedené zprávy vychází ze záznamů obsažených v knihách č. 93 a 96 (záznamy výkonu obecní policie z let 1893 až 1913) v Archivu města Humpolce, který je uložený ve Stáním okresním archivu v Pelhřimově. Poznejte, k jakým událostem došlo v Humpolci v době vlády císaře Františka Josefa I.

Připravil: PhDr. Pavel Holub

ČERVENEC

Před 127 lety 13. července 1893 byl přistižen Josef Riedl, zedník z Podivic, a František Pejšek, zedník z Kališť, jenž v domě č. 309 „měli slámu na dvoře rozloženou a na ní ležice, z dejmek kouřili. Ačkoli dýmky byly nezapálené, přec jsem je konfiskoval.“

Před 124 lety 20. července 1896 strážník Vosátko zkonfiskoval panu Juslovi, zahradníku, angrešt, který byl nezralý a prodávala ho najatá k tomu ženská po domech po krejčárku. Byl hozen do městského záchodu a zničen.

Před 125 lety 29. července 1895 stážník Průcha oznámil, že konaje službu na Dolním náměstí dne 29. července ráno, „shledal jsem, že Anton Oberman mladší, cukrář, postavil svoji boudu tak, že zastavil hlavní vjezd do hostince U Metálů. Já mu nařídil, by boudu přestavěl. On však se zachoval při tom velmi hrubě a nezdvořile, jak to obyčejně při výročním trhu dělá, že staví boudu, kam sám chce. Rozkaz od strážníka uposlechnouti nechce. Zároveň se vyjádřil Františku Kalinovi, že zelenář mi dá okurku a za to ho prý nechám na místě. Za tou příčinou bych prosil za předvolání Antonína Obermana, jinak služba naše není nic platná.“

Před 123 lety 12. července 1897 byl zatčen Jindřich Pajgr (15 let starý) výrostek, který se společně s Rudolfem Jelínkem (16 let starý) a Josefem Sládkem (10 let starý) vloupali do obchodu Klementa Nápravníka, řezníka, kde mu nejprve odcizili 5 zlatých, podruhé 2 zlaté a 70 krejcarů a potřetí 2

zlaté a 50 krejcarů a rovněž i uzenářské zboží. Titíž se přiznali, že ukradli z obchodu pana Karla Skorkovského, pekaře, 74 krejcarů. U pana Adolfa Nápravníka odcizili z krámu různé uzenářské zboží a u Ferdinanda Lešovského 1 zlatý a 25 krejcarů a kus tvarohu. Vždy se o zlodějinu rozdělili rovným dílem. „Jelínek a Pajgrt při potulce městem vždy ukradené peníze za pamlsky utratili. Sládek však odváděl vše rodičům, zvláště své matce Anastázii Sládkové. Na základě toho bylo na ně učiněno trestní oznámení k c. k. okresnímu soudu.“

Před 111 lety 5. července 1909 v 8 hodin večer přistihl strážník František Kocián Anežku Kopřivovou, ženu Teodora, obuvníka z čp. 477, která na louce pana Otakara Martina, stavitele, nabrala posečené seno do zástěry, které si odnesla ke svému poli, kde muž její pomáhal jej cpáti do nůše vzdor tomu, že „jsem na ní pískal a ona mě pozorovala, ještě když byla na louce.“

Před 111 lety 8. července 1911 Bedřich Soukup, humpolecký truhlář, který opatroval městský park, oznámil, že „kamnářští pomocníci Josef Ficek a Alois Volek (zaměstnaní u Františka Serviese) chodí do parku přes plot, čímž se poškozuje, a cesta v trávníku se prošlapává. Dále přenášejí lavičky do křoví, kde se skrývají a tím i křoviny poškozuji.“ Ve stejný den střílel hoch Rudolf Marek, syn Rudolfa Marka, humpoleckého sedláře, s dvouranovou pistolí (pouze kapslemi) na zahradě hostinského Petra Jirků. Panem učitelem Kunčem byl chycen a mě předán. Zkonfiskoval jsem mu zbraň a kapsle.“

STROMKOVÉ SLAVNOSTI II

Kejžlice:

Okresní školní radě v Humpolci,
o šetření užitečného ptactva promluvil
o stromkové slavnosti dne 15. dubna 1913
řídící učitel Emil Kunst. Poněvadž dutých
stromů je u nás velmi málo, potřebí jest
zřizovati ptactvu umělé útulky, a to jsou
budky nejen pro špačky, nýbrž i pro jiné
zpěvavé ptactvo. Budky pro malé ptáky za-
věšeny na stromy ve školní zahradě, mimo
to umístěna jedna budka na školní chodbě
jako vzorek s příslušným poučením.

Emil Kunst, řídící učitel

Stromková slavnost uspořádána byla dne
15. dubna 1913. Slavnost zahájil řídící učitel
Emil Kunst proslovem, v němž dokázal
potřebu sázeti stromový vůbec a v naší
obci zvláště. Ku konci příklady vysvětlil, jak
potřebné jest, aby dítky co nejvíce šetřily
užitečného ptactva. Pan učitel František
Církľ promluvil o sázení vrby košíkářské
a o založení vrbového sadu v naší obci.
Nato dítky zazpívaly vhodné písně a před-
nesly příležitostné básně. Zasázeny byly 2
švestky, 10 jasanů, 8 keřů šeříku, 30 smrč-
ků a 15 modřínů. Ze školní zahrady rozdá-
no 10 jabloňů [!].

Sedlice:

Dne 3. května 1917 konala se ve zdejší
škole stromková slavnost. Učitel promlu-
vil k dětem o Jeho Veličenstvu císaři Kar-
lu I. a o vznešené císařovně Zitě. Žactvo
provolalo jim „slávu“ a zazpívalo hymnu.
Poté objasněno žactvu, jaký význam mají
stromy v obci, proč sázeny stromy pamětní

a roznícena u dětí láska k stromům. Vysa-
zeny byly 4 lípy na návsi, 2 jilmy u rybníka
a 4 ovocné stromy. Žákům svěřeny stromy
ty pod ochranu a zapěna píseň „Lípo, naše
lípo“. Hymnou „Kde domov můj“ slavnost
byla skončena.

Antonín Smíšovský, zastupující správce
školy

Čejov:

Oznamuji, že učitelstvo zdejší školy pořá-
dalo dne 10. dubna tohoto roku po odpo-
ledním školním vyučování stromkový den,
při kterém vysázeno bylo 38 lip, 13 jasanů,
1 javor a 4 kaštiny = 56 stromků. Stromy
vysázeny byly na projektovaném dětském
hřišti patřícím darem škole. Následujícího
dne vysázeny byly se žactvem v obci podél
silnice ještě 3 lípy, 4 jasany a hlohové keře.
Před sázením stromků dne 10. dubna na
počátku slavnosti zapěna národní hymna
Kde domov můj? a Nad Tatrů se [!] blýská.
Řídící učitel objasnil význam slavnosti, po-
vzbudil v duších dětských cit pro krásu, pro
zvelebení naší obce, by stala se úpravou
rovna obcím pokročilým. Vzpomenul pana
prezidenta Masaryka. Z piety k němu aleje
stromové poneseu jeho jméno.

Případnými básněmi zpestřena slavnost
a ukončena písní „Hej, Slované!“ Žactvo
přichází denně dívati se na „své“ stromy,
pilně si jich hledí a skýtá záruky, že plně
vstúpilo si lásku ke stromovi a dobrým pří-
kladem půjde vpřed i v budoucnosti.

Jan Řeháček, řídící učitel

PhDr. Pavel Holub

SKAUTSKÉ TÁBOŘENÍ A SKAUTSKÁ TÁBOŘIŠTĚ

Motto:

„Pojď se mnou tam, kde nebe je vysoké a modré a kde oblaka bílá rychleji než kde jinde plují. Slyšíš tu píseň větrů v korunách borovic? Slyšíš tu píseň dáleč závrtných? Tiše a velebně šumí hlavy stromů. Záře slunce červenavá stéká po jejich rozpukaných kmenech a vůně pryskyřice tě omámí. A večer oheň táborový tam do tmy pak zasnívá a vyvolá v tobě pocity, které otřesou tvou duší.“ J. Foglar

Dnes již legendární věty Jaroslava Foglara přesně vystihují romantickou poetiku tábořového života, zasněnou touhu po nevšedních zážitcích uprostřed přírody, navozují pocit ničím nespoutané volnosti, radosti a krásy. Právě tyto prožitky, jež jsou pro táboření tak typické, slouží jako nástroj pro výchovu mládeže v duchu skautských ideálů. I humpolečtí skauti se každý rok vydávají na čtrnáctidenní táborové dobrodružství, přičemž to letošní se ponese ve znamení pirátů, korzárů a bukanýrů, bude vonět mořem, střelným prachem a neznámými dálkami.

Táboření je se skautingem spjato od samých počátků jako jeho nedílná součást. Není proto divu, že hned druhá kniha, kterou zakladatel českého skautingu Antonín Benjamín Svojsík v únoru 1912 (po útlém úvodním svazku s názvem Český skaut) sepsal, nese název „Táboření“ a tomuto tématu se velmi pilně věnuje. Svojsík táboření tehdejší veřejnosti představil jako „krásný, zdravý a laciný sport“, přičemž vyzdvihoval zejména jeho prospěšnost pro zdraví tělesné i duševní, když cit.: „Moderní doba se svým horečným spěchem a bezohledným bojem životním vyčerpává síly člověka do krajnosti.“

Nutnou podmínkou každého táboření je tábořiště; kouzelné místo, které se stává pro táborníky na dva týdny domovem a kte-

ré jim má přinést ty nejkrásnější zážitky. Humpolečtí skauti našli své první stálé tábořiště v roce 1969 v zákrutu říčky Želivky, na travnaté louce obklopené lesy a skalami. Do násilného ukončení činnosti Junáka v roce 1970 zde proběhly dva Tábory Bratrství, na něž v letech 1971 a 1972 navázaly dva ilegální tábory ukryté na protějším břehu říčky. O tomto místě, dodnes známém jako Třicátá míle, jsme podrobněji psali v červnovém Zálesí.

V roce 1990 při novodobé obnově Junáka stáli humpolečtí skauti před stejnou otázkou; na Třicáté míli vyrostly chaty a bylo třeba najít nové tábořiště. Hned na jaře 1990 se proto uskutečnily výpravy podél toku Želivky ve snaze nalézt vhodné místo. Velice nadějně se jevíly nádherné louky mezi Poříčím a Tukleckým mlýnem na levém břehu Želivky, v místech, kde se do řeky vlévá Nečický potůček. Nakonec však dostala přednost slunná louka pod Vřesníkem, zhruba na půli cesty mezi Valchou a Sedlickou hydroelektrárnou, necelého půl kilometru po proudu řeky od starého tábořiště na Třicáté míli. Majitel louky, p. Kopic z Vřesníka, souhlasil se zřízením tábora, a posléze i s prodejem části pozemku humpoleckému skautskému středisku. Dodnes je nám dobrým a tolerantním sousedem, dík mu náleží i za každoroční ochotné posečení louky před táborem.

SKAUTSKÉ STŘEDISKO ORLÍK

Před prázdninami roku 1990 se tak rozběhly horečné přípravy. Na zahradě skautské klubovny vyrostla tesařská konstrukce budoucí táborové kuchyně – jednoduché stavbičky se sedlovou střechou, výdejním okénkem a krytou verandou. Dopravit hotovou konstrukci z Humpolce na tábořiště nebylo snadné – traktor s vlečkou se na nerovné lesní cestě od Vřesníka převrátil – ale vše dobře dopadlo. Na tábořišti byla kuchyně usazena na betonové tvárnice, opatřena lepenkovou střechou, pazderodeskovým pláštěm a vybavena kuchyňskými kamny, dřezem a potřebným kuchyňským zaříze-

ním. Z nedalekého potůčku do ní byla přivedena užitková voda.

V červenci 1990 na novém tábořišti vyrostly první, narychlo sehnané stany, tehdy ještě bez podsad a údolí se naplnilo radostnými hlasy táborníků – začal první skautský tábor, Tábor Naděje. Od té chvíle uplynula tři desetiletí a srdcí, do kterých se za tu dobu stihlo naše tábořiště otisknout, je dnes již bezpočet. Prejme proto i letošním táborníkům nádherné počasí, dobrou pohodu a šťastnou plavbu pod pirátskou vlajkou, tak aby tábor strávený v kruhu přátel v dobrém „otřásl jejich duši“.

Tomáš Horký – Horymír

Z ČINNOSTI DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V HUMPOLCI

Koronavirová pandemie a s ní spojená opatření měly vliv i na činnost a práci hasičů. Všechny akce byly zrušeny, a s tím i tradiční výcvik jednotek PO se psy v Želivě, byla zrušena veškerá odborná příprava a dále všechny cvičení a soutěže, a rovněž odpadlo i zajišťování závodů autokrosového speciálu. Díky teplému dubnovému počasí ale na sebe nedaly dlouho čekat velké lesní požáry. K rozsáhlému lesnímu požáru mezi obcemi Herálec a Úsobí jsme vyjžděli hned 2. dubna. Zde plameny pohltily lesní hrabanku a nové mladé stromky na ploše asi 200 x 100 metrů. S cisternami tu zasahovalo celkem pět dobrovolných jednotek a dvě profesionální. Další požár na sebe nenechal dlouho čekat. Rozlohou asi největší oheň vzplál na holém vrchu v Čejově, kde jsme zasahovali celkem 22 hodin nepřetržitě s oběma cisternami Tatra 815 a Tatra 148. Další menší požáry lesa v Hněvkovicích a u Kletečné jsme již citovali v minulém čísle Zálesí. Rovněž jsme již dříve zmínili pomoc hasičů v souvislosti s opatřeními proti koronaviru. Naše jednotka byla požádána městem Humpolec o zajištění pravidelné desinfekce venkovních prostor zastávek, parkovišť a zábradlí u obchodních domů, prostor před poštou, laviček a podobně. Členové naší jednotky prováděli plošnou desinfekci v ochranných oblecích a respirátorech pravidelně dvakrát až třikrát týdně. Vzhledem k opatřením proti šíření koronaviru byla omezena i naše spolková činnost, která probíhala pouze telefonicky a bez osobních kontaktů. Přístup hasičů do zbrojnice byl rovněž omezen pouze na nezbytnou zásahovou činnost. Na zbrojnici byla provedena desinfekční opatření

a hasiči v jednotce byli vybaveni ochrannými prostředky a desinfekcí. Rovněž zásahová vozidla byla po návratu na základnu desinfikována. Celkový počet zásahů byl tedy 14, z toho 6 požárů a zbytek technických pomoci – desinfekcí veřejných prostor. Co ovšem nepočkalo a nesneslo odkladu, byly každoroční technické kontroly našich zásahových vozidel. Na řadu přišly STK a emise u starší cisterny Tatra T 148 a dále i našeho nákladního vozidla Praga V3S. Byly na nich provedeny potřebné opravy a vylepšení a vozidla absolvovala technickou kontrolu úspěšně na další rok. Zde musíme opět pochválit naše členy SDH, kteří se nám o techniku velmi pečlivě starají a bez jejichž pomoci by už tato technika byla dávno v železném šrotu.

Smutné okamžiky se nevyhýbají ani hasičům. 15. dubna 2020 nás opustil pan Karel Hájek ve věku nedožitých 77 let. Jeden z prvních hasičů profesionálů, kteří sloužili na detašovaném pracovišti v Humpolci /v současné staré zbrojnici/ od roku 1971. Na fotografii uprostřed v popředí. Čest jeho památce.

Ing. Pavel Krejčí, jednatel SDH Humpolec

ZNÁMÁ NEZNÁMÁ SVĚTLÁ NAD SÁZAVOU

Přestože je to z Humpolce do Světlé nad Sázavou co by kamenem dohodil, za humny nebo přes kopec, jak kdo chce, tak se toho o nejbližším městském sousedovi v Humpolci moc neví. Tedy samozřejmě jak kdo. Od cedule k ceduli je to asi 16 kilometrů. Autem tam dojedete za čtvrt hodiny, autobusem za necelou půl (tedy pokud se strefíte do nepočetných spojů) a bez problémů tam dorazíte i na kole, a to nemusíte být zdatnými sportovci.

Víte například, že ve Světlé je Uměleckoprůmyslová akademie, kterou Kraj Vysočina označil jako své „rodinné stříbro“? Tato škola zde existuje více než 50 let. Nejprve se jednalo o sklářské učiliště, které mělo svými absolventy zásobovat mohutné světlecké sklárny a další blízké i vzdálenější sklářské provozy. Postupně se začaly vyučovat i maturitní obory. Od počátku 80. let začala probíhat celková transformace a rekonstrukce školy.

Nejprve byla hlavní budova zvýšena o jedno patro, v 90. letech byly zprovozněny brusičské dílny v budově školy a vystavěna sklářská huť. Tím se škola stala nezávislou na okolních sklárnách. Na začátku 90. let se učiliště proměnilo na sklářskou školu a v roce 1996 získala statut vyšší odborné školy v oboru Sklářství.

Dalším klíčovým bodem byl rok 2000, kdy se škola sloučila s kamenosochařským učilištěm v Lipnici nad Sázavou a ke škole bylo přičleněno i gymnázium, a to vše v rámci optimalizace škol. V další vlně optimalizace

roku 2011 získala škola obory Sociální činnosti a Pečovatelství. I tyto obory se nechají na škole studovat dálkovou formou.

Postupně byly zavedeny další uměleckořemeslné a výtvarné obory, například malba na sklo, vitráže, práce s keramikou, dřevem a kovem. Vyučuje se též průmyslový, bytový a zahradní design, restaurátorství kamene, propagační výtvarnictví – aranžér a další. Na vyšší odborné škole můžete získat titul

diplomovaný specialista v oblasti řízení sklářské a keramické výroby a řízení výroby zpracování a těžby kamene. Součástí školy je i dálkové a nástavbové denní studium podnikání.

Počátkem roku 2005 byla schválena výuka praktické části bakalářského vzdělávacího programu Konzervování a restaurování objektů kulturního dědictví – uměleckořemeslných děl, který se vyučuje na VŠCHT Praha.

V uměleckých oborech zajišťuje škola u většiny oborů třístupňové studium – TOP studijní

obory výtvarného zpracování v jednotlivých odvětvích, uměleckořemeslné obory s maturitou a učební obory s výučním listem. U uměleckořemeslných oborů si mohou žáci na konci 3. ročníku udělat výuční list. Žák může na školu nastoupit na studijní obor, a pokud zjistí, že mu něco nejde nebo nestačí tempu, tak může volně přestoupit na uměleckořemeslný nebo učební obor, aniž by opustil budovu školy. Samozřejmě to funguje i naopak. Právě v těchto výtvarných oborech má škola i studenty z Humpolce, ale jsou i v jiných třídách sociální činnosti a dálkovém studiu.

Součástí školy je i domov mládeže, školní jídelna i prodejna. Škola má již zmiňovanou vlastní sklářskou huť, galerie, glyptotéku, velmi dobře vybavené výtvarné ateliéry i dílny. Pro praxi studentů je rozvinutá i spolupráce s malými i většími provozovny v příslušných oborech. Díla studentů jsou v nejednom případě realizována. Například sochy sokolů, které jsou umístěny na soklech humpolecké sokolovny, jsou dílem absolventky světelské školy. Původní sochy byly zničeny za 2. světové války nacistickými uchvatiteli a až v roce 2017 se podařilo na budovu umístit sokoly nové.

Škola má mnoho aktivit i v zahraničí. Nejvýznamnější partnerskou školou je New Bulgarian University ze Sofie v Bulharsku. Zde se pravidelně konají výměnné pobyty, pro naše studenty atraktivní plenéry (tvorba v přírodě) u Černého moře.

Dále probíhá v období proslulé svatováclavské světelské pouti rozsáhlá výstava prací studentů, pedagogů, hostů a dalších pod názvem Bienále (a příslušný rok). Letos se Bienále 2020 uskuteční ve dnech 25. a 26. září 2020 a jako vždy je spojeno se dnem otevřených dveří.

Škola bývá i hostitelem pro nejrůznější kulturní akce, výtvarná sympozia a podobně – za všechny je třeba zmínit především Brusičské sympozium, kterého se účastní i profesionální skláři z celé republiky i zahraničí.

Při škole existuje i institut univerzity volného času. Nabídka je velmi pestrá a k nejnavštěvovanějším kurzům patří kurz keramiky a volné malby. I tyto kurzy již navštěvovalo několik frekventantů z Humpolce.

Pro své studenty, ale i jejich přátele a rodinné příslušníky pořádá škola každoročně jednodenní i vícedenní zahraniční zájezdy a exkurze. V adventním čase se mohou podívat například do nedaleké Vídně a Drážďan, na jare pak do památníků koncentračních táborů. Vícedenní zájezdy se pořádají do blízkých a vzdálenějších evropských zemí. Takto se studenti již podívali do Francie, Anglie, Rakouska, Švýcarska, Itálie, Maďarska a dalších zemí. Nyní je pro příští rok na programu opět Itálie.

Ve škole se dějí i další zajímavé akce a projekty, ale pak by se při jejich popisu z jednoho článku stala nekončící kniha.

Pokud vás vyprávění o světelské akademii zaujalo, tak se pro bližší informace podívejte na webové stránky www.akademie-svetla.cz, kde naleznete konkrétní informace i kontakty na pověřené pracovníky. Po domluvě můžete školu navštívit. Přijďte se podívat na výstavu Bienále 2020 a den otevřených dveří 25. a 26. září 2020. Od Humpolce přejedete most přes Sázavu a za ním odbočíte doleva na Ledeč a asi po 100 metrech nalevo směrem k řece uvidíte rozsáhlý areál světelské Uměleckoprůmyslové akademie. Všichni vás jistě srdečně uvítají.

*Mgr. Alena Ratajová,
vedoucí učitelka VOŠ a SOŠUP*

VEŘEJNÝ PROSTOR A 8SMIČKA

První středy v měsíci již po dva roky patří v 8smičce Sirénám, programu, který se věnuje vnímání veřejného prostoru a umění ve městě. Nejčastěji se pod vedením 8smičkového dua Anna Křížová & Jana Strejčková vyráží do terénu a nebylo tomu jinak ani v červnu. Společně s architektem Luděkem Rýznerem z OK PLAN ARCHITECTS jsme si prošli nedaleký park Stromovka, kde jsme se pohledem architekta podívali na veřejný prostor, jeho využívání a plánování. Bavili jsme se o dobrých příkladech z praxe i o tom, jak si stojí veřejný prostor v Humpolci. Poté jsme se přesunuli do REKREativní zahrady, kde její zakladatel David Čermák představil myšlenku komunitního setkávání a jak naopak soukromý prostor může fungovat jako veřejný.

Humpolcem se zabývali i studenti v rámci projektu Humpolec očima studentů architektury a výsledky jejich práce budou do 31.8. vystaveny právě v REKREativní zahradě. Během srpnových Sirén (5.8. v 17:00) vedoucí ateliéru představí projekty studentů v rámci Letní Platformy Humpolec, kde k prezentaci přidají i svůj komentář. Přijďte se podívat, jak se na naše město dívají mladí tvůrci a jaké spatřují v jeho rozvoji možnosti. Projekt Humpolec očima studentů architektury připravila zóna pro umění 8smička, FA ČVUT a ateliér Architektury UMPRUM ve spolupráci s městem Humpolec.

*Natálie Brzoňová,
8smička – zóna pro umění*

PROGRAM SPOLKU PŘÁTEL KRASOŇOVA – ČERVENEC 2020

Spolek přátel Krasoňova vás srdečně zve v červenci 2020 na tyto akce:

V úterý 21.7. se sejdem **ve 12.20 hod** na autobusové zastávce a pojedeme do **Ledče nad Sázavou**, kde si prohlédneme město a zámek. Zpět do Krasoňova přijedeme 18.42 hod. Podrobný popis celého odpoledne bude ve vývěsní skříňce u prodejny v Krasoňově. Povede nás JUDr. M. Vopravil.

V sobotu 25.7. **ve 13 hod** se sejdem u kapličky a pojedeme auty do **Želiva**, kde navštívíme kapli sv. Haštala. Výlet povede M. Sýkora.

Upozornění: Sledujte informační skříňky o případných změnách. Změnu programu si vyhrazujeme.

Letní Platforma Humpolec Park Stromovka 13.6. až 29.8.2020

koncerty / každý čtvrtek a pátek od 20:00
letní kino / červencové středy od 21:00
přednášky / srpnové středy od 20:00
divadlo pro děti / každou sobotu od 11:00
sobotní brunch / v sobotu od 10:30-14:30

Další informace na www.platformahumpolec.cz.

Mezi partnery Letní Platformy Humpolec patří místní firmy a podnikatelé, město Humpolec a Kraj Vysočina.

KULTURNÍ KALENDÁŘ

OCHUTNÁVKA Z ČERVENCE 2020 V HUMPOLCI A OKOLÍ

čtvrtek 25.6. - čtvrtek 30.7.	otevírací doba muzea	výstavní sál na Horním náměstí	Lásky starého pána aneb Co mám v životě rád výstava obrazů Ladislava Zápafky www.infohumpolec.cz
pátek 26.6. - pátek 17.7.	otevírací doba knihovny	dospělé oddělení knihovny	Putovní výstava: Čtení ze šuplíku texty amatérských autorů se zdravotním postižením www.infohumpolec.cz
červenec	otevírací doba knihovny	knihovna	Čtení na zahrádce uveleďte se s vybranou knihou na lehátko na zahradě za knihovnou www.infohumpolec.cz
červenec	otevírací doba knihovny	dětské oddělení knihovny	Pohádkové luštění pro čtenáře: Strašidla v tajence program ke 100. výročí narození Libuše Pamětnické www.infohumpolec.cz
červenec	otevírací doba koupaliště Žabák	koupaliště Žabák	Žabákova knihovnička I letos knihovna připravila knihy a časopisy v knihovničce na Žabáku. www.infohumpolec.cz
sobota 4.7.	celý den	Humpolec a okolí	Kurz kresby a malby: Plenér pro začátečníky i pokročilé 8smicka.com
neděle 5.7. - neděle 23.8.	otevírací doba muzea	výstavní sál muzea na Dolním náměstí	Výstava obrazů: Karel Barta – pokračování vernisáž 5.7. v 16 hodin www.infohumpolec.cz
středa 8.7.	19:00	zahrada muzea, Dolní náměstí	Koncert Česko vs. Amerika: Miroslava Časarová a Trombonetta Praha <i>Humpolecké kulturní léto; www.infohumpolec.cz</i>
pátek 10.7.	13:00	Letní Platforma	Letní knížkohrátky s knihovnou připomínka díla ilustrátora a animátora Zdeňka Smetany www.infohumpolec.cz
sobota 11.7.	11:00	Hotel Medlov	Sklo: Komentovaná prohlídka interiéru hotelu s architektem Pavlem Karousem 8smicka.com
sobota 11.7.	15:00	8smicka – zóna pro umění	Bylo nebylo nebylo bylo: Sklo komentovaná prohlídka výstavou 8smicka.com
středa 15.7.	18:00	zahrada muzea, Dolní náměstí	Koncert: Senior Band J. Hlouška <i>Humpolecké kulturní léto; www.infohumpolec.cz</i>
pátek 17.7. - sobota 18.7.	celý den	hrad Orlík	7. folkový festival Ozvěny prázdnin www.castrum.cz
pondělí 20.7. - pátek 31.7.	otevírací doba knihovny	dospělé oddělení knihovny	Užijte si léto prezentace knih k letní pohodě www.infohumpolec.cz
středa 22.7.	15:30	muzeum Horní náměstí	Jaké poklady skrývá naše země? komentovaná prohlídka mineralogické výstavy www.infohumpolec.cz
čtvrtek 23.7.	21:00	zahrada muzea, Dolní náměstí	Divadelní představení: Čtení ke kafi Divadlo MALÉHRÝ (Barbora Seidlová a Daniela a Nikola Zbytovská) <i>Humpolecké kulturní léto; www.infohumpolec.cz</i>
sobota 25.7.	13:00	Mladé Břístě u kostela	Muzejní vycházka: Krajem zapomenutých studánek www.infohumpolec.cz
středa 29.7.	18:00	zahrada muzea, Dolní náměstí	Divadlo pro děti: Pohádky z kapsy Divadlo Pohádka Praha <i>Humpolecké kulturní léto; www.infohumpolec.cz</i>
pátek 31.7.	21:30	8smicka – zóna pro umění	Letní Kin8: Mistr režie: Paul Thomas Anderson, 2012 8smicka.com
každý pátek	21:30 (červenec)	zahrada muzea, Dolní náměstí	Letní kino: LETNÁK <i>Humpolecké kulturní léto; www.infohumpolec.cz</i>
každý pátek	od 11:30; od 14:00; od 16:00	8smicka – zóna pro umění	7+1 byt sběratele / komentované prohlídky sbírkou umění (na rezervace) 8smicka.com

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ

H U M P O L E C K É KULTURNÍ LÉTO

www.infohumpolec.cz

**ČESKO
VS.
AMERIKA**

Miroslava Časarová
(zpěv)
a Tromboneta Praha

Program:

- * Dvořák
- * Smetana
- * Gershwin
- * Bernstein

Středa 8.7.2020 v 19:00

ZAHRADA MUZEA, Dolní náměstí 253, Humpolec

Vstupné: 100 Kč. předprodej: Infocentrum Humpolec. On-line prodej: www.infohumpolec.cz

V případě nepříznivého počasí se koncert koná v koncertním sále muzea, Dolní náměstí 253, Humpolec

LETNÍÁK

MěKIS v Humpolci vás zve na

LETNÍ KINO V HUMPOLCI

Zahrada muzea, Dolní náměstí 253

ČERVEN - ČERVENEC 2020

Pátek 19.6. 21:30	STAŘICI Česká road movie o cestě za odplatou	80 Kč 100 Kč
Pátek 26.6. 21:30	JEŽEK SONIC Animovaný rodinný film - Japonsko	80 Kč 100 Kč
Pátek 3.7. 21:30	VLASTNÍCI Česká komedie o soužití v jednom domě	80 Kč 100 Kč
Pátek 10.7. 21:30	JAK VYCVIČIT DRAKA 3 Dobrodružný rodinný film USA	80 Kč 100 Kč
Pátek 17.7. 21:30	CHATA NA PRODEJ Český film o prodeji jedné chaty a vztazích v jedné rodině	80 Kč 100 Kč
Sobota 18.7. 21:00	KALEIDOSCOPE Cirkusová expedice za čirou radostí. On-line přenos cirkusového představení divadla La Putyka	KINO NAŽIVO 150 Kč
Pátek 24.7. 21:30	PŘES PRSTY Letní komedie o fair play ve sportu i v životě	80 Kč 100 Kč
Pátek 31.7. 21:00	VZDUCHEM On-line přenos tanečně akrobatického představení od Losers Cirque Company	KINO NAŽIVO 150 Kč

V srpnu uvidíte: filmy: TENKRÁT V HOLLYWOODU, DOLITTLE (pro děti), JUMANJI: DALŠÍ LEVEL, HASTRMAN, 3x3 Česká klasika, KINO NAŽIVO: AMERIKÁNKA (Tereza Ramba, Eliška Křenková), PODIVUHODNÝ PŘÍPAD PANA HOLMESE (Divadlo Na zábradlí), HONEY (Dejvické divadlo) - on-line přenosy divadelních představení,

Spíčková technika, devíťmetrové plátno, pohodlné polstrované sezení, piknikové desky, VIP lehátka, občerstvení. V případě morka a zimy zajistíme sucho a teplo :-).
Zahrada je otevřena hodinu před začátkem promítání.
Předprodej vstupenek v infocentru Humpolec. Více na www.infohumpolec.cz

FILMOVÝ TIP: HAVEL

„Portrét státníka nečekejte,“ slibuje režisér Slávek Horák.

Film se soustředí na Havlův bouřlivý osobní život, kterému dominuje boj za pravdu a správnou věc, pronásledování, věznění a také milostné vztahy, vlastní pochyby a humor. V centru všeho je pak neobvyklý a o to silnější vztah s manželkou Olgou.

Film Havel se odehrává mezi roky 1968 a 1989 a zachycuje dlouhou cestu a proměnu hlavního hrdiny od lehkovážného a úspěšného dramatika šedesátých let, přes bojovníka za lidská práva v letech sedmdesátých až po vůdčí osobnost sametové revoluce a celosvětovou ikonu. Dějiny jsou ale až v druhém plánu, film Havel nabízí především velký, vzrušující a málo známý příběh, jakých není ve světě mnoho.

Hrají: Viktor Dvořák, Anna Geislerová, Martin Hofmann, Barbora Seidlová, Stanislav Majer, Jiří Bartoška, Adrian Jastraban a další.

ČERVENEC 2020

FILMY Z VARŮ – Filmy vezou festival do vašeho města.

Přehlídka filmů MFF Karlovy Vary. – Vstupné: 100,- Kč

sobota 4.7. 20:00

⑫ NEŽ SKONČÍ LÉTO

Život je krásný i proto, že se nedá naplánavat.

Režie: Shannon Murphy

drama, Austrálie

TITULKY 120 min Aerofilms

neděle 5.7. 20:00

+ DEVADESÁTKY

Kalifornské slunce, holky, mejdany, skejt...

Režie: Jonah Hill

drama / komedie, USA

TITULKY 85 min Aerofilms

středa 8.7. 20:00

⑫ PROXIMA

Strhující příběh matky a dcery.

Režie: Alice Winocour

drama, Francie

TITULKY 100 min Aerofilms

čtvrtek 9.7. 20:00

• MEKY

Miro Žbirka, kterému všichni říkají prostě Meko.

Režie: Šimon Šafránek

dokument, ČR/Slovensko

80 min Bontonfilm

sobota 11.7. 20:00

neděle 12.7. 19:00

+ TĚMĚŘ DOKONALÁ TAJEMSTVÍ

7 přátel – 7 telefonů – 1 nevinná hra.

Režie: Bora Dagtekin

Vstupné 120 Kč

2D komedie Německo ČESKÝ DABING 110

min Bontonfilm

středa 15.7. 20:00

čtvrtek 16.7. 20:00

⑫ VÍKEND NA CHATĚ

Poslední večírek našeho mládí.

Režie: Jenni Toivoniemi

Vstupné 100 Kč

2D komedie / drama Finsko TITULKY 100

min Pilot Film

sobota 18.7. 20:00

neděle 19.7. 19:00

• 3BOBULE

Toto je příběh renesance lásky Honzy a Kláry v překrásné krajině jižní Moravy.

Režie: Martin Kopp

Vstupné 120 Kč

2D komedie ČR 100 min Bioscop

středa 22.7. 20:00

• #JSEMTADY

Když se slavný francouzský šéfkuchař zčistajasna rozhodne vyrazit na druhou polokouli za tajemnou dívkou.

Režie: Éric Lartigau

Vstupné 110 Kč

2D komedie Francie / Belgie TITULKY 100

min CinemArt

čtvrtek 23.7. 20:00

sobota 25.7. 20:00

neděle 26.7. 19:00

⑫ HAVEL

Co byste obětovali pro pravdu a lásku?

Režie: Slávek Horák

Vstupné 130 Kč

2D drama / životopisný ČR 100 min Bontonfilm

středa 29.7. 20:00

čtvrtek 30.7. 20:00

⑫ JÍT KRÁST KONĚ

Příběh o měnícím se pohledu na život a na svět, o snaze žít jednoduše a klidně. Podle bestselleru Pera Pettersona.

Režie: Hans Petter Moland

Vstupné 110 Kč

2D drama Norsko TITULKY 120 min Film Europe

PRODEJ A PŘEDPRODEJ 60 minut před každým filmovým představením.

REZERVACE vstupenek na následující filmové dny. Tel.: 565532067 – pokladna kina.

ON-LINE REZERVACE www.infohumpolec.cz

FILM OZNAČENÝ: „+“ do 15 let nepřístupný, „⑫“ do 12 let nevhodné, „•“ přístupný.

FILMY V DIGITÁLNÍ PODOBĚ ve vysokém rozlišení DCI.

ZVUK Dolby Surround 7.1 a 5.1 podpořený BAFFLE WALL pro dokonalejší efekt.

3D BRÝLE za 20 Kč zakoupíte v pokladně kina.

TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU. Vaše kino.

STOLNÍ TENIS

Vážení sportovní příznivci a milí čtenáři měsíčníku Zálesí, život kolem nás se již pomalu vrací do normálu, a i když je spousta věcí jinak, než jsme byli zvyklí, přeci jen už jsme se mohli vrátit za zelené stoly.

Na pravidelné schůzi výkonného výboru oddílu, kde se schází vedoucí týmů, dále účetní a předseda oddílu (dohromady 9 osob), jsme dne 8. 6. sestavili soupisky na následující sezonu 2020/2021, začátek soutěží bude 6. 10. 2020 (kraj + okres).

V soutěžích Kraje Vysočina bude startovat celek „A“ vedený L. Váňou v divizi a v KP II. tř. se představí tým „B“ vedený P. Kmochem starším. Tým „A“ postoupil do divize až z 6. místa s 51b., když první tým v KP I. tř. Světlá nad Sázavou s 65b. na právo postupu nereflektoval. Druhá Telč „A“ do divize postupuje a další adepti v pořadí na třetím až pátém místě vyšší soutěž odmítli, Humpolec „A“ poté na nabídku postupu kývl, což je jenom dobře, protože dlouhá léta se nejvyšší soutěž kraje Vysočina v Humpolci nehrála. Blahopřejeme.

V okresních soutěžích se nám podařilo sestavit 8 týmů (o jeden víc než v předchozí sezoně). V našem oddíle budeme mít čtyři OP I. tř., dvě OP II. tř. a dvě OP III. tř. V soutěžích kraje je vždy po 12 týmech, to samé platí i pro okresní soutěže s výjimkou OP III. tř., kde bude 18-20 celků územně rozděleno na dvě skupiny.

Na novou sezonu máme rovněž sestaveny evidenční seznamy našich členů, a to v těchto počtech: 35 hráčů registrovaných a hrajících mistrovské soutěže, 15 registrovaných mládežníků a 15 registrovaných hráčů, kteří ale nehrají mistrovské soutěže. Než se rozběhnou soutěže, oddíl už musel uhradit startovné a poplatky za všechny registrované členy v celkové výši 18 400 Kč. Okresní svaz obdrží za 8 celků 3 200 Kč a na krajský účet jde 15 200 Kč.

V nové sezoně budeme mít určité další plány a předsevzetí, abychom se i nadále mohli rozvíjet a zlepšovat se v naší sportovní činnosti, eventuálně vytvořit dobré podmínky pro nábor nových stolnětenisových nadějí a jejich začlenění do oddílu.

Josef Pouliček

Z RODINNÉ A SPOLEČENSKÉ KRONIKY

ÚMRTÍ

Jiřina Dvořáková z Humpolce	*1. 4. 1929	† 16. 5. 2020
Jaroslava Prokopová z Humpolce	*3. 8. 1945	† 15. 5. 2020
Bohumír Havel z Humpolce	*25. 10. 1943	† 26. 5. 2020
Marie Nutilová z Humpolce	*20. 1. 1932	† 26. 5. 2020
Bohuslav Kohout z Humpolce	*8. 5. 1941	† 27. 5. 2020
Věra Hralová z Humpolce	*28. 9. 1929	† 2. 6. 2020
Zdenka Kociánová z Kejžlice	*7. 6. 1938	† 3. 6. 2020
Miluše Brožová z Humpolce	*8. 4. 1937	† 8. 6. 2020
Emília Poláková z Brunky	*9. 12. 1971	† 8. 6. 2020
Jitka Turková z Humpolce	*25. 11. 1939	† 16. 6. 2020

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

NOVÁ ŠKODA FABIA a OCTAVIA
nyní s cenovou výhodou 80.000,- Kč

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

Humpolec, tel.: 565 502 411
Pelhřimov, tel.: 565 333 671
Havlíčkův Brod, tel.: 569 408 011
prodej@auto-racek.cz

AUTO RACEK®
www.auto-racek.cz